A°. 1847. No. 152.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Zaturdag* en *Zondag*, is *f* 5 in de drie maanden.)

ZONDAG 1 AUGUSTUS.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *vijf* regels, *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

De tweejarige begrooting.

Thans zijn bij de Kamer de belangrijkste beraadslagingen aanhangig, welke aan de vertegenwoordiging ter beslissing kunnen worden aangeboden. Haar worden op nieuw de middelen aangevraagd, om nogmaals twee jaren op dezelfde wijs als vroeger den staat te regeren. Zij zal dus te beoordeelen hebben, of het afgelegde tijdperk, volgens haar, lof en eere, dan wel, of het afkeuring verdient en verandering eischt: of men moet blijven voortgaan op den ingeslagen weg, of dien behoort te verlaten.

Onze maatschappelijke instellingen voldoen niet aan de behoeften des volks; wij ontdekken het aan de algemeene ontevredenheid en *malaise;* wij zien het in de meer en meer toenemende landverhuizingen. Mag men op nieuw de middelen verleenen, om het kwaad verder en verder te doen invreten?

Onze staatsinrigtingen behagen aan niemand; de behouders bewijzen het, wanneer zij, door allerlei gewrongene interpretatiën, de wet naar hunnen wensch trachten te plooijen, de overigen, door meer en meer naar grondwetsherziening te haken. Zal men op nieuw aan de ministers de magt geven, de vervulling van dien wensch wederom twee jaren uit te stellen?

Men verlangt een vereenvoudigd regerings-stelsel, dewijl de ondervinding getoond heeft, hoe doodend het tegenwoordige op den publieken geest werkt en op hoe zware sommen het aan het volk te staan komt. Zal men het op nieuw wagen, dien last, zonder noodzaak, aan de natie op te leggen?

Ons financie-wezen is, volgens de verklaringen der Kamer-zelve duister, vol verkeerdheden; menige onwettige handeling wordt daarmede gepleegd. Zal men, door het toestaan der begrooting, daaraan zijne goedkeuring hechten?

Elke begrooting sluit met een jaarlijksch deficit, hetwelk men niet anders weet te dekken dan door te *hopen* op Oostindische baten. Een enkel jaar misgewas, een enkele opstand, — en op de begrooting van het jaar komt een vierde of een derde te kort. Zal men zulk eene onverantwoordelijke wijs van regeren laten voortduren en aldus het bestaan des lands, gelijk men zegt, van een zijden draad laten afhangen?

De Kamer heeft zelve, in hare verslagen, honderde redenen opgegeven, waarom de begrooting niet aannemelijk is! Wij leiden daaruit af, dat zij het voornemen heeft die aan te nemen: Want hoe krachtiger zij zich uitlaat, zoo zwakker zij gewoon is te handelen. Die verslagen, intusschen, bevatten echter, in dat geval, hare eigene veroordeeling; zij zal dan toonen, dat eene vertegenwoordiging, als de onze, soms weet te spreken, maar nimmer weet te handelen.

Eene zeer groote meerderheid der Kamer heeft, bij de beraadslagingen over het placet, erkend, dat men alles weigeren mag, zoolang men zijne grieven niet hersteld ziet; wij zullen zien, of zij dit ook nu zal durven volhouden, nu het niet enkel de voldoening aan kerkelijke partijschap en godsdienstige onverdraagzaamheid, maar het welzijn van allen geldt. Zoo niet, dan zal zij op nieuw bewijzen, dat persoonlijke consideratiën, dat vooroordeelen bij haar meer kracht uitoefenen, dan het algemeen belang.

Zoo ooit, paste het, deze gelegenheid aan te grijpen, om tot herziening onzer staatsinstellingen, een verstandiger en vaderlandslievender ministerie te geraken. De begrooting, in het algemeen beschouwd, en elk harer deelen biedt meer dan een' grond voor eene gemoedelijke vertegenwoordiging aan, om hare aanneming te weigeren. Mogt de flaauwheid en onbeduidendheid ook weder deze beslissende oogenblikken ongebruikt laten voorbijgaan, dat zij ons dan ook, in het vervolg, hare tot niets leidende aanmerkingen spare, want woorden beteekenen alleen iets, zoo de handelingen daarmede niet overeenstemmen. Arm Nederland, wanneer zal uwe vertegenwoordiging dit inzien!

Buitenlandsche berigten.

PRUISSEN.

Posen, *25 juli.* Nadat de gevangenissen in Warschau een weinig ledig begonnen te worden, doordien men, na den thans plaats gevonden afloop van het onderzoek, de schuldigsten naar Siberië, de minder schuldigen onder het leger in Kaukasië, en de overigen, na eene openbare geeseling, naar huis gezonden had, begint het getal gevangennemingen op nieuw grooter te worden, vooral in de omstreken van Krakau. Men weet echter niet, of dit nog altijd de gevolgen zijn van den laatsten opstand, dan of er nieuwe ontdekkingen omtrent ontworpen plannen gedaan zijn; zooveel is althans zeker, dat onder die nieuwe in hechtenis genomenen zich ook bevinden onderscheidene geestelijken, de aard van wier schuld voor allen een volstrekt raadsel is.

ENGELAND.

Londen, *28 juli.* De aandacht is thans vooral op de verkiezingen gerigt. Die van den heer *Rothschild* houdt de hoofdstad het meest gespannen. Het blad der oude tories, de *Standard*, bestijdt die verkiezing sterk; de *Globe* en andere bladen der whigs verdedigen haar met warmte, en meenen, dat de geest der staatsregeling zich volstrekt daar niet tegen aankant, en dat het met de vorderingen der beschaving in tegenspraak is, in Engeland iemand alleen om geloofsbegrippen uit betrekkingen te weren.

— Naar men zegt, moet langs de kusten van Massachusetts van Maryland, even als die van New-Yersey en New-York, menig schip reeds de poging gedaan hebben, kleine afdeelingen landverhuizers, met ontduiking van de nieuwe verordening, aan land te zetten. Overal, waar dit nog tijdig bemerkt werd, hebben de inwoners zich verzet tegen zulke, met de wet strijdige, aan-land-zettingen, en de schippers genoodzaakt aan de gewone landingsplaatsen te voldoen aan de wettelijke voorschriften. Het moet, onder anderen, gelukt zijn aan eene stoomboot, om op twee plaatsen in de Castrivier en op een in de noordelijke rivier een aantal passagiers aan land te zetten, zonder eenige der bij de landing verschuldigde gelden te betalen.

— De *Morning Chronicle* geeft, ter gelegenheid van de waarschijnlijke benoeming van den graaf *Dalhousie*, een der uitstekendste leden van het kabinet van *Peel*, tot gouverneur-generaal der Oost-Indiën, de hoop te kennen, dat er een vereenigd ministerie mogt ontstaan, waar van lord *John Russell* en sir *Robert Peel* de opperhoofden zouden zijn, en voegt er bij, dat dit eene wenschelijke gebeurtenis zijn zoude om de verwarring te doen eindigen, welke tusschen de partijen heerscht en om meer kracht aan het gouvernement te geven. Lord *John Russell* zou met den titel van graaf tot pair benoemd worden en sir *Robert Peel* het bestuur over de ministeriële partij in het Lagerhuis aanvaarden.

BELGIE.

Brussel, *29 juli.* De *Moniteur* maakt een koninklijk besluit bekend, waaraan een staat is gevoegd, bepalende een groot aantal niet in het tarief opgenomene artikelen, en welke, krachtens de magtiging, verleend bij de wet van 21 maart 1847, gelijk gesteld zijn met die, welke daarmede de meeste overeenkomst hebben, voor de toepassing van de in-uitgaande- en doorvoer-regten.

— Bij koninklijk besluit is de heer *Descamp*, burgemeester der gemeente Henrepont, provincie Henegouwen, ontzet van zijne bediening, eensdeels, omdat gemelde ambtenaar onderscheidene valsche verklaringen had geteekend, waardoor eenige opligterijen gemakkelijk gemaakt werden, maarook vooral, omdat, zoo als uitdrukkelijk in het koninklijk besluit staat geschreven, hij *bijna dagelijks in staat van dronkenschap verkeerde.*

Brussel, *30 juli.* Dezer dagen had eene modemaakster te Antwerpen een briefje van 450 franken aan zekeren bankier te betalen en gaf het geld aan eene harer werksters, een jong meisje van 19 jaren, ten einde het verschuldigde te voldoen. Maar deze, in stede van zich naar den bankier te begeven, nam plaats in den spoorwagen en vertrok met den eersten trein. Zoodra dit misbruik van vertrouwen bekend werd haastte men zich, er de politie der hoofdstad per electrischen telegraaf kennis van te geven, maar de beschuldigde was reeds naar Parijs vertrokken.

Men zegt, dat zij alvorens de stad te verlaten, een hoed en shawl had gekocht, ten einde fraai opgeschikt te Parijs te kunnen aankomen.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *30 julij.* In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van heden, heeft de voorzitter kennis gegeven, dat door de afdeelingen tot rapporteurs voor het wetsontwerp tot verhooging van hoofdstuk IV der staatbegrooting over 1847 (marine), gekozen zijn de heeren: *van Dam van Isselt*, *de Monchy*, *Nederburgh*, *van Leeuwen* en *van Goltstein.*

Daarna worden de beraadslagingen geopend over de ontwerpen van wet, uitmakende de staatsbegrooting van uitgaven voor de jaren 1848 1849.

Z. Exc. de minister van financiën zegt, dat hij bij de opening van de beraadslagingen over de begrootings-wetten zich verpligt acht, eenige stellingen te behandelen, die in het verslag der commissie van de Kamer voorkomen. Z. Exc. acht dit zijnen pligt, omdat de commissie van heeren rapporteurs zich het algemeen verslag over de begrooting als het ware heeft toegeëigend, door daarnaar te verwijzen. De geachte leden, zegt Z. Exc., die dat verslag hebben uitgebragt, zullen het mij ten goede houden, zoo ik hier moet verklaren, dat de wijze van inkleeding van dat stuk door mij betreurd wordt; en ik twijfel niet, of zij-zelven zullen mijn gevoel gedeeld hebben, sedert zij hebben kunnen ontwaren, welk misbruik daarvan in het openbaar is gemaakt, om, zoo mogelijk, veld te doen winnen eene geheel verkeerde, eene met de waarheid strijdige afschildering van de wijze, waarop het beheer over de financiën gevoerd wordt. Z. Exc. acht hier toepasselijk het oude zeggen: *Nihil est quod male narrando non potest depravari.* Z. Exc. acht zich genoodzaakt, in eenige breedvoerige ontwikkelingen te treden over den blaam, welke daaruit op den minister van financiën zou geworpen worden. Ik zou het vertrouwen van mijnen vorst — zegt de minister — ik zou het mij zoo dikwerf geschonken vertrouwen van UEd. Mog. niet waardig zijn, zoo die blaam verdiend ware. Alles, Ed. Mog. HH., is nog niet volmaakt. Wie kan de volmaaktheid bereiken? Voor zooverre daartoe genaderd kan worden, geschiedt zulks trapswijze. Overbodig acht hij op te merken, dat het bedoelde verslag loopt gedeeltelijk over 1843 en gedeeltelijk over 1844; en dat het ministerie van financiën op het einde van 1843 eerst door hem is aanvaard; maar Z. Exc. zal aantoonen, dat er duidelijkheid en openbaarheid in onze financiën heerschen en dat de staat daarvan op een gegeven tijdstip aan ieder bekend kan zijn, die met eenige geschiktheid, om rekeningen in te zien, begaafd is. Z. Exc. hoopt aan te toonen, dat het door hem opgemaakt verslag waarheid bevat. De verschillende vragen, daarin voorkomende, betrekkelijk de beteekenis van sommige uitdrukkingen, ter aanwijzing van verschillende ontvangsten, gaat Z. Exc. met stilzwijgen voorbij, om niet te uitvoerig te worden. (*Plaatsgebrek noopt ons het vervolg der rede van Z. Exc. stilzwijgend voorbij te gaan; de strekking van Z. Exc's. rede aangegeven hebbende, is het niet moeijelijk zich voor te stellen, wat Z. Exc. in dat vervolg zijner rede ter tafel gebragt heeft. Het geheel komt op eene* captatio benevolentiae *neder.*)

Geen der leden vraagt over het *eerste* hoofdstuk, *Het Huis des konings*, het woord. In omvrage gebragt, wordt dat hoofdstuk met 58 (algemeene) stemmen *aangenomen.*

Vervolgens worden de beraadslagingen geopend over hoofdstuk II, *De hooge collegiën van staat en het kabinet des konings.*

De heer *van Rosenthal* herinnert, dat zoo even met *algemeene* stemmen is goedgekeurd het eerste hoofdstuk der tegenwoordige begrooting, zonder dat iemand daarover het woord had gevoerd. Maar hij heeft alsnu het woord gevraagd, om zijne algemeene beschouwingen te doen kennen omtrent de verdere hoofdstukken. Deze afwijking van den gewonen steeds vroeger gevolgden regel hebben alle zijne medeleden alsnu gemeend te moeten doen plaats hebben; omdat zij allen begrepen, dat het inderdaad beter ware, vooraf het eerste hoofdstuk goed te keuren en daarna zijne beschouwingen, hetzij voor of tegen de begrooting, in het algemeen voor te dragen. Dit gevoelen was daarop gegrond, dat men, in de eerste plaats, een duidelijk blijk wilde geven, zich te kunnen vereenigen met een hoofdstuk, dat op het voorschrift der grondwet berust; en, in de tweede plaats, dat men, bij de vaststelling van dit eerste hoofdstuk met algemeene stemmen, liefst het geëerbiedigd hoofd van den staat buiten de algemeene beschouwingen in de vergadering verlangt te houden.

Vervolgens treedt de geachte spreker in zeer wijdloopige beschouwingen. (*Hoe gaarne ook, kunnen wij heden zijne gehoudene rede niet plaatsen, maar hopen dit in een volgend nommer te doen*) waarvan de slotsom is, dat Zijn Ed. Mog. zich *tegen* de begrooting verklaart.

De heer *van Panhuys*, die den heer *van Rosenthal* opvolgt, treedt ook in zeer breedvoerige beschouwingen, en kan almede zijne goedkeurende stem aan het IIde hoofdstuk niet geven.

De heer *Duymaer van Twist* deelt het gevoelen niet van diegenen, die meenen, dat deze Kamer, bij het onderzoek der begrooting, zich uitsluitend zoude moeten bepalen bij den vorm daarvan, en bij de uitgetrokken cijfers. Wanneer de regering van hem vraagt 70 millioenen, dan vraagt hij in de eerste plaats of die regering zijn vertrouwen verdient? dan vestigt hij het oog op den toestand des lands en op deszelfs behoeften; dan gaat hij na, of die regering getoond heeft, die behoeften te kennen en gedaan heeft al wat in hare magt was om die te vervullen; in een woord, — uit hetgeen de regering gedaan heeft en niet gedaan heeft, in verband met hetgeen naar zijne meening had behooren te geschieden, tracht hij het besluit op te maken, wat van haar voor de toekomst te verwachten is, en welk gebruik hij derhalve moet maken van de bevoegdheid, aan de Staten Generaal bij de grondwet verleend, om de gevraagde sommen in te willigen maar ook niet in te willigen. En bij dat onderzoek vestigt hij het oog niet op dezen of geenen minister alleen, maar op de regering. Hij volgt daarbij het voorbeeld der regering-zelve, die altijd, zoo in de discussie als in de geschrevene stukken, spreekt van de regering, zelfs bij onderwerpen van betrekkelijk minder belang. De zorg voor de groote belangen des lands is, naar zijne beschouwing, aan de regering opgedragen, al behoort de uitvoering tot eenig bepaald hoofd van een departement. Indien onze grondwet dit al niet stellig voorschrijft, zeker is het, dat zij het niet verbiedt. En daarmede staat immers ook in verband de raad van ministers, die wij weten, dat ook in onze instellingen is opgenomen. Wordt, bij voorbeeld, het binnenlandsch bestuur door verschillende oorzaken, die hij niet zal opnoemen, verwaarloosd op eene wijze, welke ieder, die het vaderland liefheeft, diep moet grieven, — dan wijt hij dat kwaad niet alleen aan den minister van binnenlandsche zaken, maar dan wijt hij dat aan de *regering*, dat is aan alle ministers, die daartoe hebben medegewerkt, dat zij door uitdrukkelijke goedkeuring, hetzij door te zwijgen, althans, door een deel van die regering te blijven uitmaken. — Spreker zegt, dat eene begrooting in het algemeen de beste gelegenheid is voor zoodanig onderzoek; maar hij vindt tevens, dat hier te lande geene andere is, waarbij de vertegenwoordiging hare gevoelens over den gang van het bestuur zouden kunnen doen kennen. En zoo lang zij geene andere heeft, laat zij zich die eenige niet ontnemen. Alles, wat men dus van de regering, in het belang des lands, meent te kunnen vorderen, naar aanleiding van en in verband met de bestaande grondwet; dat alles mag en moet bij de begrooting ter sprake worden gebragt; en tegelijk is dit in het algemeen verslag en reeds door den eersten spreker gedaan.

Het is echter thans sprekers voornemen niet, om den gang van het bestuur in deszelfs geheel na te gaan; juist omdat het algemeen verslag en de vorige redenaars dit gedaan hebben. Hij wil de begrooting meer uit een financieel oogpunt beschouwen, en stelt voor aan te toonen, dat die begrooting is onaannemelijk, omdat, door die aanneming niet alleen het zegel zou gedrukt worden op vroegere verkeerdheden, maar ook die vroegere verkeerdheden, waaronder afwijkingen van de wet, ja zelfs van de grondwet, door de toestemming voor twee jaren zouden worden bestendigd.

Spreker vestigt het oog op die hoofdpunten, als:

1o. Op de inrigting der begrootingen, zoo als die is en behoorde te zijn.

2o. Op het beheer der begrootingen en van 's rijks gelden, in het algemeen, zoo als dat bij ons wordt gevoerd; en.

3o. Op de algemeene rekening en op het uitvoerig verslag der geldmiddelen, zoo als die zijn voorgeschreven bij artikel 126 der grondwet.

De vergadering wordt gescheiden tot morgen ochtend ten 11 ure.

— Blijkens het gisteren uitgebragt algemeene verslag der commissie van rapporteurs over de ontwerpen, betreffende het stem- en kiesregt, is men in de afdeelingen, ofschoon ook bij dit nieuwe onderzoek de gevoelens der leden over behandelde onderwerp zeer uiteenliepen, van geene zijde in eene breede ontwikkeling van gronden getreden, achtende men het over het algemeen noch nuttig, noch noodzakelijk, om weder in de bijzonderheden der aanhangige wets-ontwerpen te dringen. Integendeel hebben dadelijk in al de afdeelingen een aantal leden gemeend, de ontvangene regerings-antwoorden en de medegedeelde wijzigingen bloot lijk voor kennisgeving te moeten aannemen, en zich bepaald tot de verklaring, dat zij zich voorbehielden, om hunne zienswijze nader bij de openbare beraadslagingen te doen kennen; of, om ten minste alsdan door hunne uit te brengen stem van hunne overtuiging te doen blijken. Terwijl deze verklaring bij sommigen met een meer gunstig gevoelen omtrent de wets-ontwerpen, zoo als die thans zijn gewijzigd, in verband scheen te staan, waren er anderen, die daarbij van eene tegenovergestelde meening uitgingen. Deze laatsten erkenden meer dan ooit het gevoelen te omhelzen, dat voor hen schier geene mogelijkheid bestond, om op dit punt tot eenstemmigheid met de regering te geraken.

Een zeker aantal leden toonde zich meer stellig gunstig gestemd voor de tegenwoordige wets-ontwerpen. Zij stelden daarbij op den voorgrond, dat, door het weglaten van al de bepalingen, welke geacht konden worden in meerdere of mindere mate met de grondwet te strijden, die wets-ontwerpen zeer veel aannemelijker waren geworden.

Aan den anderen kant, waren er ook verscheidene leden, die zich regtstreeks over de gewijzigde wets-ontwerpen uitlieten, en verklaarden daaraan in geen geval hunne goedkeuring te zullen schenken. Volgens deze leden, kon het bij de grondwets-herziening van 1840 de bedoeling niet geweest zijn, om blootweg een deel der bestaande reglementen, met enkele wijzigingen van ondergeschikten aard, tot wet te verheffen, maar had men toen onbetwistbaar eene afdoende verbetering in het kiesstelsel, en wat daarmede in verband staat, op het oog gehad. Reeds de destijds van regeringswege aangebodene, doch niet tot stand gekomene wijziging der grondwet, met opzigt tot de periodieke aftreding der stedelijke raadsleden, strekte daarvan ten bewijze.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 27sten julij 1847, no. 77, is benoemd tot raadsheer in het provinciaal geregtshof in Overijssel, mr. *H. Kronenberg*, thans kantonregter te Vollenhove.

Deventer, *27 julij.* Heden, heeft de arrondissements-regtbank alhier den grutter en winkelier *H. J. van Wyhe*, wonende te dezer stede, veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf, vijftig gulden boete en in de kosten, wegens het veilen en verkoopen van meel, met krijt vervalscht. (Men beweert, dat de veroordeelde in honderd pond meel ruim 12 pond krijtwit had gevoegd.)

Men vermoedt, dat de veroordeelde van het vonnis in hooger beroep zal komen.

Arnhem, *31 julij.* Dezer dagen wordt alhier gehouden de jaarlijksche vergadering van de afgevaardigden der Waalsche kerken. De plegtige openingsrede is donderdag den 29sten dezer gehouden door den Wel EerW. Zeer Gel. heer *D. Chantepie de la Saussaye*, predikant te Leeuwarden, die tot tekst zijner rede gekozen had *Marc. IV*: 26—29.

— Uit de jongste Fransche bladen nemen wij het volgende over:

— Sedert gisteren, 30 julij, staan alle groote neringen te Parijs, uit hoofde der julij-feesten, stil; de beurs is gesloten, de regtbanken houden geene zitting. Men geloofde er niet meer aan het (gisteren door ons medegedeelde) gerucht, hetwelk tot het onderzoeken en nazoeken der winkels van wapensmeden heeft aanleiding gegeven.

— Terwijl de Duitsche bladen het berigt der ont-

dekte zamenzwering te Rome nog niet gelogenstraft hebben, ontkent het *Journal des Débats* de waarheid daarvan ten sterkste en schrijft de geheele zaak toe aan eene tusschen de beide partijen aldaar bestaande vrees, die niet gegrond is. Bij deze gelegenheid, uit dat blad de vrees, dat de *gematigde* opinie in Italië niet genoeg overtuigd zij van hare kracht en zich verpligt geloove met de *overdrevene* opinie een verbond te sluiten of althans den vrede te maken, — hetgeen, volgens dat blad, haar, de *gematigde* partij, ten ondergang zou leiden.

— De verkiezingen in Engeland zijn aangevangen; tot dusverre zijn het herkiezingen van *liberalen.*

— Volgens een brief, uit Frankfort aan de *Köln. Ztg.* geschreven, is eene der gewigtigste kwestiën, waarmede de Duitsche bondsdag zich eerlang zal hebben onledig te houden, die tot het nemen van maatregelen tegen de *speculatie in granen.*

Mengelwerk.

Varia.

's Gravenhage, — juli.

Aller aandacht waardig vind ik het correspondentie-artikel uit 's Hertogenbosch, voorkomende in de *Arnhemsche Courant* van 21 julij, nº. 143. Hetgeen aldaar gezegd wordt omtrent eene partij, die haren hoofdzetel te Tilburg heeft gevestigd, die in Noord-Braband meer *geheimen* politischen invloed oefent, dan vermoed wordt, terwijl zij in Luxemburg, tot ergernis, zelfs der verstandige katholieken, *openbaar* heerscht, dit alles verdient wel ernstig te worden overwogen. Ook bedenke men, dat het bedoelde correspondentie-artikel niet anders is dan de bevestiging van menigerlei berigten, geruchten en vermoedens, die reeds lang alhier waren verspreid. De bigotterie, welke in Noord-Braband zetelt, de invloed, dien de geestelijkheid er van oudsher had, zijn overbekende daadzaken.

Dat vroeger, een tijdlang, de vertegenwoordigers uit die provincie gemeene zaak maakten met de constitutionele oppositie en vrijzinnigheid voorwendden — het geschiedde blootelijk in de hoop, om, door de vrijzinnige oppositie ondersteund, op gunstige voorwaarden vrede en bondgenootschap met de regering te kunnen sluiten. Dit doel is dan ook bereikt; en zulks des te ligter, omdat ultramontaansche beginsels en autocratie van nature bestemd zijn, om elkander te verstaan en te schragen. Beiden haten evenzeer vrijzinnigheid, onderzoek, zelfstandig oordeel; met dezelve is beider heerschappij even onbestaanbaar. Toen derhalve de regering, welke wij thans genieten, bemerkte, dat het *vaderlijk* beginsel, waarmede de natie zoolang aan den leiband was gehouden, zijne kracht had verloren; toen zij zag, dat de zucht naar eigen onderzoek en eigen oordeel de overhand bekomen en de zege der constitutionele partij daarstellen zou, — toen besloot zij haren afzonderlijken vrede te maken met die fractie der oppositie, welke slechts bijzondere, voor de autocratie ligter te bevredigen wenschen had. Want, wat toch kostte het der regering, een paar bisschoppen te benoemen, hun wat meer invloed te laten, wat meer katholieken in den adelstand te verheffen, met posten en lintjes te bedeelen? — Daarop gingen dan ook al de vertegenwoordigers uit Noord-Braband, met uitzondering slechts van den heer STORM, tot de regering over. Inniger en inniger werd de verstandhouding met de Tilburgsche camarilla. »De geestelijk-»heid uit de arrondissementen Tilburg en 's Herto-»genbosch (zoo luidt bovengemelde brief), naar men »beweert, meer regtstreeks aan den invloed van ge-»neraal ROOTHAAN (het hoofd der jezuïten) onderwor-»pen, heeft geen middel onbeproefd gelaten, om zich »bij het Behoud verdienstelijk te maken. *Ons zijn »deswege bijzonderheden medegedeeld, die wij schroo-»men openbaar te maken.*"

Men weet, hoe, nu onlangs, bij de laatste verkiezingen der provinciale staten van Noord-Braband, »hij, die openlijk in 's lands raadzaal de geheime »pogingen dier partij aan den dag bragt, en aan-»wees welke oorzaak en wat invloed zijne medeaf-»gevaardigden uit Noord-Braband zoo plotseling had »omgestemd en tot bepaalde voorstanders van het »Behoud had gemaakt," — men weet, zeg ik, hoe de heer STORM niet werd herkozen en vervangen werd door »het domperlid HOTS"; en dat de Noord-Brabandsche phalanx der regering nu compleet is. Welligt heeft — gelijk, bij eene vorige gelegenheid, de belofte van een' bisschop voor Java, — thans de belofte van een *placet*, zonder strafbepalingen, bij menig Noord-Brabandsch gemoed zwaar gewogen.

Wat daarvan zij, alles duidt aan, dat er tusschen onze autocratie en de ultramontaansche partij eene innige overeenstemming bestaat; en zeer teregt doet de schrijver van het artikel uit 's Hertogenbosch opmerken, welk opvallend blijk daarvan in Luxemburg gegeven is. Men weet, dat Luxemburg, ofschoon grondwettig geheel van Nederland gescheiden, toch door onze regering beschouwd wordt als tot het zijne behoorende: »NAMENS DE NEDERLANDEN", las men in het protocol der Duitsche bondsvergadering van den 17den junij laatstleden, »NAMENS DE NEDERLANDEN" *wegens het groot-hertogdom Luxemburg*, was de heer VON SCHERFF er tegenwoordig en bragt hij er een votum uit. Vermoedelijk zal er wel eenig lid onzer Kamer, zoodra de heer DE LA SARRAZ in dezelve verschijnt, opheldering vragen nopens die onbegrijpelijke vermelding, welke in openbaren strijd met onze grondwet is; intusschen blijkt ook daaruit, hoe weinig men zich om de Nederlandsche natie bekommert, *namens* welke men den groothertog van Luxemburg spreken laat! Tot tijd en wijle dus, dat onze regering daaraan een einde gelieve te stellen en den groothertog beperke tot zijn groothertogdom, kunnen wij niet anders, dan de handelingen van dien groothertog met de meeste opmerkzaamheid gadeslaan. En als wij dan in de dagbladen lezen, dat, *op bijzonder bevel des groothertogs*, de gezamenlijke officieren van zijn bonds-contingent aan den bisschop, op wiens verwijdering door de staten van het gewest werd aangedrongen, schier ongeloofelijke eerbewijzen hebben toegebragt; als wij in aanmerking nemen, dat die bisschop behoort tot de partij, welke in Tilburg haren hoofdzetel heeft gevestigd, — dan, zeker, kan zulks voor de Nederlanden, *namens* welke de voormelde groothertog nu en dan de vrijheid neemt verklaringen af te leggen, gansch niet onverschillig zijn. De gevoelens, overeenkomstig welke de groothertog van Luxemburg in Luxemburg en te Frankfort handelt; de geest welke er hem bezielt, — zijn die gevoelens niet ook de gevoelens van den koning der Nederlanden? Is die geest niet tevens de geest, welke onzen koning bezielt?

Overwaardig om nogmaals te worden herdrukt, ten einde de natie het nogmaals moge overwegen, is hetgeen wat verder gezegd wordt, in meergemeld schrijven uit 's Hertogenbosch: »Vreemd moge het »schijnen, dat de door ons bedoelde partij (de je-»zuïtische) steun zoekt bij eene protestantsche rege-»ring: die bevreemding houdt op, als men let op de »strekking dier regering. De meest conservatieve van »het westelijk Europa, heeft zij ook de meeste aan-»spraak op de hulp en medewerking eener factie, »die, in Frankrijk verdrongen, in België overvleu-»geld, ter bereiking harer heerschzuchtige oogmer-»ken, zich aan elk gezag vastklemt, dat absolute »beginselen voorstaat, als aan haren natuurlijken »bondgenoot. Hebben wij niet, dezer dagen, in »België geschriften en dagblad-artikelen zien in het »licht komen, welke op niets minder doelen dan »op eene toenadering met de Orangistische partij, »ten einde, zóó geschraagd, en steunende op de Ne-»derlanden en Luxemburg, den verloren invloed in »België te herwinnen, al ware het door eene nieuwe »omwenteling? Het is mogelijk, dat deze partij, »welk voor niets terugdeinst — zoo als te Lucern »is gebleken — zich wiegt met de hoop, dat het haar »gelukken zal, onzen koning in hare netten te lok-»ken en tot hare plannen over te halen, met het lok-»aas van eene *hereeniging van België door haren in-»vloed*"; — overwaardig der aandacht schijnen mij deze woorden, te meer, als ik bedenk, dat er reeds sints eenigen tijd in België geruchten zijn verspreid omtrent het katholiek worden van onzen koning. Ik laat daar, in hoever die geruchten al dan niet mogen zijn gegrond; maar als men overweegt, dat een vorst, met wien, dunkt mij, WILLEM II eene vergelijking niet anders dan vereerend zou kunnen achten; als men overweegt, dat HENDRIK IV vond, dat Parijs wel eene mis waardig was (1); — dan weet ik niet, wat er ongerijmds in zou gelegen zijn, de mogelijkheid te onderstellen, dat een koning der Nederlanden eenmaal hetzelfde gevoelen omtrent Brussel koesteren mogt.

Ofschoon het mij nu volstrekt onverschillig is, welke godsdienst WILLEM VAN ORANJE (gelijk de schrijver van het bedoelde artikel zich uitdrukt) belijde; en ofschoon ik aan den eenen vorst uit het huis van Nassau evenveel bevoegdheid toekenne, om de protestantsche godsdienst te verlaten voor de roomsche, als aan den anderen, om de roomsche godsdienst vaarwel te zeggen ten behoeve der protestantsche, (gelijk WILLEM I zulks in de 16de eeuw deed), — zoo is, dunkt mij, de natie geregtigd, om de oogen geopend te houden, daar waar eene godsdiensverandering van haren koning met politische plannen in verband zou kunnen staan.

Mijnes achtens, althans, heeft Nederland er groot belang bij, dat er niets geschiede ter weder-invoering van het gezag onzer dynastie in België. Want, naardien Engeland, of althans Frankrijk, zich daartegen ten nadrukkelijkste zoude verzetten, zou de Nederlandsche natie daardoor in eenen bloedigen en vermoedelijk noodlottigen oorlog worden gewikkeld, welke *zij* weder zou bekostigen, gelijk *zij* de volharding van haren eersten koning bekostigd heeft.

Aan hen, die onze dynastie dezelfde of soortgelijke gevoelens toeschrijven als welke de beroemde prinsen VAN ORANJE bezielden, doe ik opmerken, dat met WILLEM III (koning van Engeland) het geslacht van WILLEM I uitstierf in 1702.

Eerst in 1747 werd bij ons het stadhouderschap hersteld, ten behoeve van den in Vriesland gevestigden tak NASSAU. Prins WILLEM, zoon van den verdronken prins JAN WILLEM FRISO, werd toen, onder den naam van prins WILLEM IV tot erfstadhouder en kapitein-generaal verklaard. Van dien Vrieschen tak, nu, stamt onze tegenwoordige dynastie af. De titel van prins VAN ORANJE (een klein prinsdom, voordezen, in Frankrijk, lang door het huis Nassau verloren) ging op den Vrieschen tak over; maar kleefden de gevoelens van WILLEM I aan dien titel? Gingen zij daarmede over van het Hollandsche op het Vriesche huis?

Ik maak deze aanmerkingen, omdat er, in ons midden een aantal personen zijn, die volstrekt en als het ware met hand en tand aan onzen koning liberale gevoelens willen aanhechten; Z. M. is, dunkt mij, geregtigd, om te verlangen, dat men hem geene gevoelens toedicht, welke hij niet koestert. En welk blijk, vraag ik, van wat men liberale gevoelens noemt, heeft WILLEM II gegeven? Wil men misschien de verklaring, welke hij als groothertog van Luxemburg, dezer dagen, te Frankfort liet afleggen, liberaal heeten? Getuigen de herhaalde vervolgingen tegen de dagbladen van *liberalen* zin? Is het niet alom bekend, dat de koning persoonlijk een der ernstigste tegenstanders eener grondwets-herziening is? — Wat men gemeenlijk liberale gevoelens noemt beschouwt WILLEM II als *gevaarlijke* theoriën; en daartoe heeft Z. M hetzelfde regt als een ander om het tegendeel te doen. Wij, die voor onze vrijheid van oordeel verlangen, moeten dezelfde vrijheid in den koning eerbiedigen. Z. M. is geenszins verpligt liberale gevoelens te koesteren: hij kan en mag dezelve als verderfelijk beschouwen. Meent Z. M., dat onze grondwet te voortreffelijk is, om wijzigingen te gedoogen, — dan handelt Z. M. volkomen pligtmatig door ze niet te gedoogen; oordeelt Z. M., dat onze pen te veel vrijheid heeft — dan is het zeer logisch van Z. M., beperkingen daarvoor te doen voorstellen. Vindt Z M., als groothertog van Luxemburg, dat Krakau's inlijving een meesterstuk van staatkunde en menschelijkheid was, — dan weet ik niet, waarom Z. M. zulks zou ontveinzen. Wat ik onregtmatig, ongepast en belagchelijk vinde, is het opdringen aan den koning van gevoelens, welke hij blijkbaar niet koestert. Mijnes achtens, is WILLEM II bevoegd, het als eene beleediging te bedienen, wanneer men hem liberaal noemt. Het woord *liberaal*, toch, drukt geenszins eene hoedanigheid uit, welke door iedereen goedgekeurd wordt. De Sardinische, de Oostenrijksche, de Russische, de Hanoversche regeringen gruwen van liberalen; en het zou mij gansch niet verwonderen, dat, bijaldien iemand in Rusland den keizerlijken zwager onzes konings liberaal mogt willen noemen, Zijne Autocratische Majesteit denzelven eenige knoetslagen toedienen liet.

Ingezonden stukken.

Curiositeiten uit Friesland.

Als lichtschuwheid, als behoudende geest aanspraak geven op een' zetel naast den heer VAN HALL, BAUD enz., — dan zijn er meer dan de heer VAN DER HEIM VAN DUIVENDIJKE, aan wie zulk een zetel toekomt. Schoon het niet bekend is, dat er in de staten van Friesland gelijk in die van Zuid-Holland, regtstreeks *tegen openbaarheid* gesproken is, — ontwijfelbaar is het, dat men het ook dáár als een *misbruik* beschouwt, verslagen der zittingen te geven. Dat men er lichtschuwer is dan ergens elders, valt dadelijk in het oog. Uit alle provinciën hebben wij in de dagbladen zien vermelden, welk een' loop de stemmingen voor de leden der Tweede Kamer hadden. In Friesland weet men alleen, dat de beide uitvallende leden herkozen zijn. Of het bij de eerste stemming geschiedde, of er meer stemmingen plaats hadden, of het moeite gekost heeft, den heer VAN HEEMSTRA als volksvertegenwoordiger te behouden, daarvan weet men niets. Of er anderen, en zoo ja, wie er tegenover dezen onlandskinderlijken Negenman in aanmerking kwamen, is onbekend. Is er gekuipt, om er hem »uit te knikkeren"? Men weet het niet, want men weet niets van hetgeen bij de stemming is voorgevallen.

Niet alleen ten dezen, maar ook in andere opzigten, wordt de meest mogelijke geheimhouding in acht genomen. Men verneemt, ja, dat dit of dat voorstel is aangenomen of verworpen, — maar wie het woord gevoerd hebben, wie voor of tegen gesproken hebben, blijft een diep geheim. Welk een onderscheid tusschen hetgeen ons de provinciale Friesche en de Leeuwarder couranten vermelden van het in de Friesche staten gebeurde, met de uitvoerige verslagen, welke ons de *Arnhemsche Courant* mededeelt van hetgeen in de staten van Gelderland voorvalt! De Frie-

(1) *Paris*, zeide hij, *vaut bien une messe.*

zen moeten zich al met zeer weinig tevreden stellen! (1)

Des te meer speet en verwonderde ons de zuinigheid, die bij het geven der berigten in acht wordt genomen, daar het zoo schoon begon. Hetgeen wij uit de eerste zitting der staten te weten kwamen, gaf ons toch regt, om vrij wat interessants te verwachten. Zie hier, wat daar voorviel: Door een der leden werd voorgesteld, om de hulde en erkentenis van de provinciale staten ondubbelzinnig te bewijzen aan den wakkeren gouverneur, wiens persoonlijke aanwezigheid, zoo te Harlingen als te Leeuwarden (tijdens de jongste onlusten op die plaatsen) op de meest bedreigde punten; wiens kalme beradenheid en waardige bedaardheid zoo veel hebben bijgedragen, om de doeltreffendste middelen tot beteugeling van het kwaad daar te stellen, in werking te brengen, en met gelukkig gevolg aan te wenden. — Dat voorstel, lezen wij, werd met geestdrift en toejuiching beantwoord, en de gansche vergadering betuigde hare dankbare hulde op de hartelijkste en duidelijkste wijze, hetgeen voorzeker den standvastigen bestuurder van dit gewest eene aangename voldoening is geweest.

Of dit laatste waar is, betwijfelen wij. Elk regtschapen man heeft eenen afschuw van vleijerij en pluimstrijkerij, en ons dunkt, zoowel het gebeurde in de staten, als ook hetgeen de redactie der *Provinciale Friesche Courant*, in hare correspondentie van 8 julij zeide, gelijk mede hetgeen nu laatstelijk door een' zekeren mijnheer IJ in het mengelwerk der *Leeuwarder Courant* werd gezegd, moet door den heer gouverneur met eene soort van tegenzin zijn ontvangen. 't Was toch, naar het gebeurde in de staten, gevoegd bij het in de couranten geschrevene te oordeelen, alsof Frieslands gouverneur alleen en op eene geheel bijzondere wijze de onlusten gedempt en de orde hersteld had. 't Was, alsof de stedelijke regering, de politie, de justitie, de gewapende magt stilgezeten, of slechts gehandeld hadden als werktuigen van den heer gouverneur. Op zulk eene verregaande en in het oog loopende vleijerij, of zucht om zich aangenaam te maken, nu, kan men — dunkt ons — niet met welgevallen neerzien; en dat de uitbundige lof, den gouverneur toegezwaaid, overdreven was, zal hij-zelf, — daarvan houden wij ons overtuigd, — het eerst genegen zijn te bekennen.

Voorzeker, wij mogen het niet betwijfelen, de heer gouverneur zal geen enkel middel hebben verzuimd, om, voor zooveel in zijn vermogen was, mede te werken tot herstelling der rust. Meer nog: wij weten van de pogingen, door hem daartoe aangewend; wij weten, dat er beproefd is eene burgerwacht te paard zamen te stellen (dat het mislukte, was niet de schuld des gouverneurs); wij weten, dat de heer gouverneur zich op de meest bedreigde punten heeft vertoond, en het volk door bedaarde toespraak tot rust zocht te vermanen. Hoe die toespraak ontvangen en de gouverneur verhinderd werd dezelve ten einde te brengen, is bekend: het mislukken daarvan was evenens buiten schuld des gouverneurs, en de goede wil bleek duidelijk. Geenszins willen wij dus den heer staatsraad-gouverneur den lof betwisten, die hem regtens toekomt, — maar overdreven te zijn in dien lof, aan éénen persoon toe te schrijven, wat aan de vereenigde magt van onderscheidene corporatiën, die onafhankelijk van den heer gouverneur werkten, moet worden toegeschreven, scheen ons onbetamelijk en ondankbaar vooral jegens Leeuwardens stedelijk bestuur. En aan die onbetamelijkheid kwam het ons voor, dat zoowel het onbekende lid der staten, die bovengemeld voorstel deed, alsook de redactie der *Provinciale Friesche Courant* en mijnheer IJ in de *Leeuwarder Courant* zich eenigzins schuldig maakten.

Wat dien mijnheer IJ betreft, — een enkel woord over hem. Hij zal het ver in de wereld brengen, als het stelsel van behoud nog wat blijft bestaan. Grooter voorstander van dat stelsel bestaat er niet, als wij er ten minste op aan kunnen, dat de gemoedelijke stukken, waarop de zoetsappige prulschrijver ons van tijd tot tijd in het mengelwerk der *Leeuwarder Courant* onthaalt, zijne ware gevoelens moeten uitdrukken. Gelukkig is zijn geschrijf van dien aard, dat het geen kwaad kan doen, verder althans niet, dan bij den lezer wat walging verwekken. Als hij wat beter schreef, wat meer gezond verstand ten toon spreidde, zouden wij hem mogelijk wel eens beantwoorden. Maar een stuk als dat, hetwelk in de *Leeuwarder Courant* van 20 julij voorkwam, is waarlijk niet waard, dat wij er onzen tijd aan besteden, om den schrijver te wederleggen. Hoe eene redactie, al is het dan die van eene *Leeuwarder Courant*, zich niet schaamt, zulke stukken op te nemen, — kunnen wij niet begrijpen.

(1) De Friezen zouden evenwel ondankbaar zijn, als zij klaagden. Hoezeer zijn zij in sommige opzigten niet boven andere provinciën bevoorregt! Wat hebben zij, bij voorbeeld, talentvolle, zelfstandige en belanglooze mannen, als vertegenwoordigers! Van de elf, die tegen het voorstel des heeren SCHOONEVELD stemden, om het adres van den heer THIEME c. s. bij afschrift aan den minister van justitie te verzenden, waren drie Friezen. Van die elf heeft één tegen het voorstel gesproken, en die eene was een Fries!!

Advertentiën.

Heden is voorspoedig bevallen van eenen Zoon *A. L. van der Palm*, Echtgenoot van *G. André de la Porte*.

Arnhem, den 29sten Julij 1847.

Laatste Veiling,

In het Logement *Het Hof van Berlijn*, te *Zevenaar*, van de volgende ONROERENDE GOEDEREN, die in de eerste veiling zijn ingezet op de prijzen, bij elk perceel vermeld; te weten:

A. Op Donderdag, den 5den Augustus, des voormiddags ten 11 ure: BOUWLAND, *de Roodwilgen*, tusschen *Zevenaar* en *Duiven*, groot 12 Bunders, 63 Roeden en 10 Ellen op . *f* 8,750.

B. Op Vrijdag, den 6den Augustus, des voormiddags ten 11 ure:

1o. WEIDE; *het Oorslag*, groot 6 Bunders, 23 Roeden en 30 Ellen, op . . . . *f* 5 200.

2o. DITO, *de Vijf-Roeden*, groot 6 Bunders, 9 Roeden en 60 Ellen, op . . . . *f* 5,100.

3o. DITO, *de Koeweide* bij *Zevenaar*, groot 3 Bunders en 95 Roeden, op . . . . *f* 4.100.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Notaris *PLIESTER*, te *Zevenaar*.

OPENBARE VERKOOPING
VAN
LANDGOEDEREN,

in de Gemeente *Oosterbeek*, genaamd *DE HEMELSCHE BERG* en *HET HEMELDAL*, benevens het Logement *DE WITTE POORT* en een EIKENHAKBOSCHJE, aan den Straatweg; breeder omschreven bij biljetten, en annonces in het *Handelsblad*, van 25 Junij, en de *Haarlemsche Courant*, van 1 Julij; — in het Logement *de Witte Poort*, te *Oosterbeek* bij inzet op den 2den en bij toewijzing op den 26sten Augustus 1847, telkens des middags ten 12 ure:

De Kaart en veiling-voorwaarden zijn ter visie in gemeld Logement, ten Kantore van de Heeren *J. STROEVE*, *Bz.*, Commissionairs te *Amsterdam*, alsmede ten Kantore van Mr. *H. B. VAN DAALEN*, Notaris te *Wageningen*, alwaar de eigendoms-bewijzen ter inzage liggen en nadere informatiën te bekomen zijn. — *Brieven franco.*

BELANGRIJKE VERKOOPING.

De Notaris *VAN DER GOES*, te *Beek*, zal, namens zijnen Principaal, op Donderdag den 26sten Augustus 1847, des middags prompt om 12 uur, in het Hôtel *de Plaats Royaal*, te *Nijmegen*, op hoogen doen inzetten, om, 14 dagen daarna, finaal en definitief te worden verkocht:

Eenige aan elkander gelegene aanzienlijke en kapitale HOUTBOSSCHEN, van welwassende EIKEN-, BEUKEN-, DENNEN- en LARIKSE-BOOMEN; mitsgaders welig groeijend EIKEN-AKKERMAALSHOUT; KWEEKERIJEN van EIKEN- en ander PLANTSOEN; tot hout- en andere cultuur uitmuntend geschikte HEIDEGRONDEN, BOSCHWACHTERSWONING, TUIN en BOUWLAND; te zamen eene grootte hebbende van 647 Bunders, 10 Roeden en 62 Ellen, met de gereserveerde EIGEN JAGT, welke ruimschoots van alle WILD is voorzien.

Voorschreven Bosschen (afkomstig van den Prins *VAN NEUWIED*) zijn gelegen in de Gemeente *Groesbeek*, provincie *Gelderland*. Het Hout, zoowel opgaande als Akkermaal, bevindt zich in eenen allezins goeden en weligen staat van groei, en geeft dus het vooruitzigt, dat het thans reeds goede rentegevende dezer aanzienlijke possessie voor groote vermeerdering vatbaar is.

De bosschen zullen eerst in vijf perceelen of kavelingen worden gepresenteerd, te weten:

No. 1. Het *Muntbergsche Vak*, groot 143 Bunders, 61 Roeden en 80 Ellen.

No. 2. Het *Maldensche Vak;* groot 217 Bunders, 74 Roeden en 30 Ellen.

No. 3. Het *Prinsen Vak;* groot 36 Bunders, 32 Roeden en 52 Ellen.

No. 4. Het *Biessel'sche Vak;* groot 157 Bunders, 19 Roeden en 80 Ellen, en

No. 5. Het *Zandwegsche Vak;* groot 92 Bunders, 22 Roeden en 20 Ellen.

Vervolgens Nos. 2 en 3 te zamen, daarna Nos. 2, 3 en 4 gecombineerd, en, eindelijk, al de Goederen in eene generale massa. Alles breeder bij biljetten omschreven.

De kadastrale plans, met de afzonderlijk geteekende kaart der Bosschen, inhoudende de grootte en den aard van ieder soort van Houtgewas, en alle meerdere verlangd wordende inlichtingen, zijn te zien en te bekomen bij den Rentmeester der voorgeschreven goederen, den Heer *D. G. MONTENBERG*, te *Groesbeek;* terwijl de bewijzen van eigendom en veil-conditiën drie weken vóór de eerste veiling ter visie zullen liggen ten Kantore van den voormelden Notaris *VAN DER GOES*, te *Beek*, en kopy derzelve te *Amsterdam*, ten Kantore van den Makelaar *J. H. ROCQUETTE;* te *'s Hage* in de Societeit op het Plein: te *Utrecht*, bij den Heer *HOLTERMAN*, op het Vreeburg; te *Arnhem*, in *het Zwijnshoofd;* te *'s Hertogenbosch*, in *den Gouden Leeuw*, en te *Maastricht* in *den Hazewind*.

De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Woensdag den 4den Augustus 1847, des voormiddag om 10 uur, ten huize van den Heer *MACHEN*, in de Bakkerstraat Wijk D, No. 148, te *Arnhem*, publiek verkoopen

Allerhande MEUBELAIRE GOEDEREN, als *Mahonijhouten* STOELEN, TAFELS, LEDIKANTEN, SPIEGELS, LADETAFELS; een *Mahonijhouten* KABINET, eene SECRETAIRE, KAGCHELS, eenige WIJNKOOPERS-GEREEDSCHAPPEN en andere voorwerpen.

De goederen zijn, daags voor den verkoop, van 10 tot 3 ure, voor een ieder te zien.

Degenen, welke nog iets te vorderen mogten hebben of verschuldigd zijn aan voormelden Heer *MACHEN*, gelieven daarvan opgaaf of betaling te doen ten zijnen huize, voor of op den 4den Augustus 1847.

Boekverkooping te Arnhem.

Op *Zaturdag*, *Maandag*, en *Dingsdag*, ten 5 ure te beginnen,

zal de Vendumeester, in de Kerkstraat,

BOEKEN, PLAATWERKEN,

Kantoorbehoeften en Allerlei

aan de hoogstbiedenden verkoopen.

NB. Dagelijks te zien. — Catalogus gratis.

SIGAREN-FABRIEK

In den Moriaan nabij de St. Jans Barrière te Arnhem.

De ondergeteekende, sedert één jaar FABRIJKANT VAN SIGAREN, en alsnu eenen goeden voorraad *oude, fijne en mindere soorten* voorhanden hebbende, neemt de vrijheid, zich bij het geëerde publiek beleefdelijk te recommanderen.

Zich dankbaar de gunst herinnerende, welke hij *gedurende vijf jaren*, in zijnen HANDEL VAN TABAK, SNUIF, KOFFIJ en THEE mogt genieten, zal het voortaan zijne bijzondere bemoeijing zijn, ook zijne nieuwe Begunstigers soliede te bedienen; in de hoop zich daardoor hunne genegenheid waardig te maken.

J. C. H. BLUEMERS.

† † † *A. van BERKEL*, Mr. Goud- en Zilversmid en Kunsttandzetter, in de Lange Viesteeg, Wijk C, No. 160, te *Utrecht* gaat voort met het VERVAARDIGEN en PLAATSEN van Natuurlijk Minerale en Transparante TANDEN, die niet verkleuren noch veranderen en zonder dat de Tanden, Kiezen of Wortels behoeven getrokken te worden, noch dat hetzelve eenige pijn veroorzaken; zoo juist, dat dezelve van de Natuurlijke Tanden niet kunnen onderscheiden worden en waarmede men alle spijzen kan gebruiken.

DERDE
NEDERRIJNSCHE-NEDERLANDSCHE ZANGERSFEEST,

te Arnhem den 14den en 15den Augustus 1847.

De Commissie, ter regeling van dit Feest, brengt bij deze ter algemeene kennis, dat *reeds nu* de biljetten van toegang voor het Feest te verkrijgen zijn ten Kantore van den Heer Baron *VAN HEMERT TOT DINGSHOF*, Hypotheek-Bewaarder te *Arnhem*, van des morgens 9 tot 1 uur, tegen betaling van *f* 3 voor de *beide* dagen en voor *f* 2 voor *eenen* dag; dat de plaatsen, echter, niet eerder dan op den 9den, 10den, 11den en 12den Augustus kunnen besproken worden, tenzelfden Kantore; dat de Tekstboekjes, bevattende de Gezangen, de namen der Componisten, der verschillende zang-vereenigingen en der zangers, tegen 25 cents, zullen verkrijgbaar zijn ter voormelde plaatse, alsmede bij de Boekverkoopers *STENFERT CROESE* en *VAN DER WIEL* alhier; — en, eindelijk, dat degenen, die voor de beide dagen toegang-biljetten genomen hebben, de repetitiën op Vrijdag den 13den Augustus, des *avonds* ten 8 uren, en op Zaturdag den 14den Augustus des morgens ten 8 ure, tegen betaling van 50 Centen, voor iedere derzelve, kunnen bijwonen.

Arnhem, 31 Julij 1847.

Marktprijzen.

Arnhem, *30 julij 1847.*

Oude Weit van *f* 0.00 tot *f* 0.00; *Nieuwe Weit* van *f* 17.00 tot *f* 20.25; *Nieuwe Rogge* van *f* 7.35 tot *f* 8.50; *Boekweit* van *f* 10.00 tot *f* 11.00; *Garst* van *f* 5.70 tot *f* 6.20; *Friesche Haver* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Voerhaver* van *f* 5.00 tot *f* 5.80; *Witte Boonen* van *f* 0.00 tot *f* 00.00; *Paardenboonen* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Graauwe Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Groene Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Gele Erwten* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Koolzaad* van *f* 12.50 tot *f* 0.00; *Aveelzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Klaverzaad* van *f* 00.00 tot *f* 00.00; *Aardappelen* van *f* 1.60 tot *f* 2.00; *Boter* van *f* 0.70 tot *f* 0.85 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 31 Julij 2 El 0 Palm 7 Duim; gew. 1 D. gev. 0 D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.